

Ema

Direcció: Pablo Larraín **Guió:** Guillermo Calderón, Alejandro Moreno, Pablo Larraín **País:** Xile **Durada:** 102 min **Any:** 2019 **Gènere:** Drama
Interpretació: Mariana Di Girolamo, Gael García Bernal, Santiago Cabrera, Giannina Fruttero, Catalina Saavedra, Eduardo Paxeco, Mariana Loyola, Paola Giannini, Antonia Giesen, Josefina Fiebelkorn, Susana Hidalgo
Música: Nicolas Jaar **Fotografia:** Sergio Armstrong **Distribuïdora:** Bteam Pictures **Estrena a Espanya:** 24/01/2020
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en castellà

SINOPSI

L'Ema, una jove ballarina, decideix separar-se d'en Gastón després d'entregar en Pol en adopció, el fill que tots dos havien adoptat i que van ser incapaços de criar. Desesperada pels carrers del port de Valparaíso, l'Ema busca nous amors per aplacar la culpa. No obstant això, aquest no és el seu únic objectiu, també té un pla secret per recuperar-ho tot. (Filmaffinity.com)

CRÍTICA

“Ema”: l'art d'explorar el costat fosc

Repassem l'enlluernadora carrera del director xilè Pablo Larraín, que estrena la seva vuitena pel·lícula. La més audaç i inclassificable

Si **Pablo Larraín** s'ha convertit en un dels grans autors del cinema actual, és sobretot gràcies a alguna cosa que els qui el coneixen només per la seva pel·lícula més lluminosa, *No* (2012), potser no s'esperin: la seva habilitat a l'hora d'exposar-nos a algunes de les veritats més terribles sobre l'ésser humà. Les seves pel·lícules tendeixen a ser tan incòmodes i doloroses com una bicicleta sense seient, en part perquè gairebé sempre se centren en personatges que o bé són mala gent o bé viuen destrossats pel trauma però que, això sí, en qualsevol cas resulten fascinants.

La vuitena pel·lícula del xilè, **Ema**, és la més audaç i inclassificable de la seva carrera, i dir això és dir molt. Mentre explica la història d'una dona que decideix arribar tan lluny com calgui per recuperar el fill que ella mateixa va repudiar -i que en el procés emprèn un viatge d'expressió creativa i **descobrimt** sexual-, escenifica batalles conjugals a vida o mort, sensuals **orgies** lèsbiques, mobiliari urbà cremat a cop de llançafomes i moltes coreografies de **reggaeton**. I és una obra tan plena d'amor com d'odi visceral, agressiva però molt tendra, **poètica** i bandarria i també grotesca i preciosa alhora. La seva arribada als cinemes ens ofereix l'excusa perfecta per dur a terme un repàs de les pel·lícules més rellevants del seu autor. [...]

Nando Salvà – Elperiodico.com